

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
Гж. 2779/2016
29.11.2016. године
Н и ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија Марине Ђукић, председника већа, Соње Симоновић Стојановић и Невене Благојевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа Ирена Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Јован Шутовић, адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу 31П. 1797/14 од 25.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 29.11.2016. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене ББ из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Нишу 31П. 1797/14 од 25.03.2016. године, у ставу **првом и трећем** изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца да се тужена обавезе да тужиоцу надокнади трошкове одговора на жалбу.

Образложење

Првостепеном пресудом, ставом првим изреке, утврђено је да уговор о поклону непарничара ВВ из ... и тужене ББ из ..., оверен пред Основним судом у Нишу, под Ов.3 бр. 3802/12 од 19.11.2012. године, нема правно дејство према тужиоцу у обиму потребном за намирeње његовог потраживања према непарничару ВВ, у износу од 335.725,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.01.2006. године па до коначне исплате а по пресуди Општинског суда у Нишу П. 6999/08 од 13.05.2009. године, па је обавезана тужена да призна и трпи да тужилац наведено потраживање може намирити продајом непокретности која је била предмет наведеног уговора – локал бр. 2А који се налази у ..., а који је уписан у лист непокретности бр.... КО ...-...,

под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је уговор о поклону непарничара ВВ из ... и тужене, оверен пред Основним судом у Нишу под Ов.3 бр. 3802/12 од 19.11.2012. године нема правно дејство према тужиоцу у обиму потребном за намирење његовог потраживања према непарничару ВВ у износу од 55.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.01.2006. године па до коначне исплате а по пресуди Општинског суда у Нишу П. 6999/08 од 13.05.2009. године, па је обавезана тужена да призна и трпи да тужилац наведено потраживање може намирити продајом непокретности која је била предмет наведеног уговора – локал бр. 2А који се налази у ..., а који је уписан у лист непокретности бр. ... КО ...-.... Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 76.528,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца да се обавезе тужена да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати законску затезну камату на износ од 76.528,00 динара почев од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена, не наводећи изричито у ком делу је побија, али из обраложења жалбе произилази да је побија у усвајајућим деловима, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да се иста, у побијаним деловима, преиначи или укине.

Испитујући првостепену пресуду у смислу чл. 386 ЗПП (Службени Гласник РС бр.72/11, 49/13, 74/13 и 55/14), Апелациони суд је нашао да је жалба тужене неоснована.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба парничног поступка из чл.374 ст. 2 тач.1 до 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које Апелациони суд пази по службеној дужности, као ни повреде из тач 12. наведене одредбе на које се указује жалбом, изрека побијане пресуде је јасна и непротивуречна и побијана пресуда садржи јасне и довољне разлоге о одлучним чињеницама, на којима је првостепени суд засновао свој закључак.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Општинског суда у Нишу П.бр.6999/08 од 13.05.2009. године, непарничар ВВ из ..., је била обавезана да тужиоцу плати износ од 390.725,00 динара, са законском затезном каматом почевши од 09.01.2006. године, па до коначне исплате. Тужилац је 23.02.2010. године поднео предлог за извршење наведене пресуде за главни дуг, пописом, проценом и продајом покретних ствари. Како на тај начин тужилац није могао да намири свој дуг, дана 31.10.2012. године, закључком Основног суда у Нишу 2И.бр 5016/10, мења се средство извршења, те се одређује извршење на непокретности - локалу бр. 2А који се налази у ..., а који је уписан у лист непокретности бр. ... КО ...-... који је био у власништву извршног дужника ВВ. Неколико дана након доношења наведеног закључка, дана 19.11.2012. године, извршни дужник ВВ са својом ћерком, овде туженом, је пред Основним судом у Нишу оверила Уговор о поклону наведеног локала.

На основу овако утврђеног чињеничног стања правилно је првостепени суд применио материјално право када је одлучио као ставу првом и трећем изреке пресуде,

дајући за своју одлуку правилне и јасне разлоге које прихвата и Апелациони суд.

Сваки поверилац чије је потраживање доспело за исплату и без обзира кад је настало, може побијати правну радњу свог дужника која је предузета на штету повериоца, с тим да се сматра да је правна радња предузета на штету повериоца ако услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за испуњење повериоцевог потраживања (чл.280 став 1 и став 2 ЗОО). Ако је треће лице дужников супруг, или сродник по крви у правој линији, или у побочној линији до четвртог степена, или по тазбини до истог степена, претпоставља се да му је било познато да дужник предузетим располагањем наноси штету повериоцима док се, код бесплатних располагања и са њима изједначених правних радњи, сматра да је дужник знао да преузетим располагањем наноси штету повериоцима и за побијање тих радњи не захтева се да је трећем лицу то било познато или могло бити познато (чл. 281 став 2 и 3 ЗОО). У овом случају, супротно жалбеним наводима тужене, потраживање тужиоца, као повериоца, је доспело за исплату, а у извршном поступку није могло бити наплаћено пописом, проценом и продајом покретних ствари, а правни посао којим је мајка тужене, као тужиоцев дужник, уступила туженој право својине на непокретности која је предмет извршења, представља правну радњу која је предузета на штету тужиоца, услед чега мајка тужене, као извршни дужник, нема довољно средстава за испуњење тужиоцевог потраживања.

Право на побијање дужникових правних радњи има сваки поверилац чије је потраживање доспело за исплату, уз услов да поверилац докаже свој статус повериоца и да докаже инсолвентност дужника, односно своје оштећење дужниковом правном радњом, те да ће се побијањем те правне радње омогућити намирење његовог доспелог потраживања. При одлучивању првостепени суд је правилно утврдио да је потраживање тужиоца као повериоца доспело за исплату и да се у конкретном случају ради о бесплатном располагању, те се претпоставља да је туженима било познато да предузетим располагањем наносе штету тужиоцу.

Неосновани су жалбени наводи тужене да тужба није могла бити усмерена на њу, јер она није дужник, нити је закључила било какав правни посао са тужиоцем. Одредбом чл. 283 ст. 2 ЗОО прописано да се тужба за побијање подноси против трећег лица са којим је, или у чију је корист предузета правна радња која се побија, па је тужена пасивно легитимисана, јер је она треће лице са којим је и у чију корист је предузета правна радња која се побија.

Правилна је и одлука о трошковима поступка јер се у свему заснива на одредбама чл. 153 и 154 ЗПП.

Апелациони суд није усвојио захтев тужиоца да се тужени обавезе да му надокнади трошкове одговора на жалбу налазећи да исти није основан. Одредба чл.150 ст.1 ЗПП прописује да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци, узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови потребни, као и о висини трошкова, одлучује суд ценећи све околности. У конкретном случају, како изјављивање одговора на жалбу није обавезно, трошкови састава одговора на жалбу не представљају нужне трошкове који би се имали накнадити, па је, на основу изложеног, у смислу цитиране законске одредбе, одлучено

као у ставу другом изреке ове пресуде.

Из изнетих разлога а на основу овлашћења из чл. 390 ЗПП одлучено је као у изреци.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 29.11.2016.године, 29 Гж.бр. 2779/16

**Председник већа-судија
Марина Ђукић, с.р.**